19/11/2023

Αρχιερατικό Συλλείτουργο στην έδρα της Επισκοπής Ταλαντίου και Λοκρίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία εορτάσθηκε σήμερα στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Θεοδώρων, στην Πρωτεύουσα των Λοκρών, την πόλη της Αταλάντης, στην έδρα της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Ταλαντίου και Λοκρίδος, η 105η επέτειος της ανάμνησης της θαυμαστής διάσωσης το 1918 της πόλης από την λοιμική νόσο μέσω των πρεσβειών των Αγίων Θαυματουργών Αναργύρων, εφόρων της ομωνύμου Ιεράς Μονής της Αταλάντης.

Κατόπιν κανονικής αδείας και ευλογίας του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου του Β, με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών συλλειτούργησαν ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Ταλαντίου**

κ. Επιφάνιος, ο οποίος και χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου, και ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Θεσπιών** κ. Παύλος, ο οποίος και κήρυξε τον Θείο Λόγο.

Τους ιερούς ύμνους απέδωσε χορός ιεροψαλτών, μαθητών του Παραρτήματος Αταλάντης του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Το κήρυγμα του Επισκόπου Θεσπιών

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Θεσπιών κ. Παύλος, ο οποίος και χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Υπάρχει μία φράση στη σημερινή Ευαγγελική Περικοπή, η οποία έρχεται ως απάντηση στο ερώτημα, το οποίο θέτουν δύο αδελφοί για την κληρονομική διαδοχή. Ένα ερώτημα, το οποίο απευθύνουν στον Κύριο, λες και είναι δικαστής, ο οποίος θα τακτοποιήσει τα θέματα της κληρονομιάς: «ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται;».

Αυτό το ερώτημα, το οποίο θέτει ο Κύριος ενώπιον του άφρονος αυτού πλουσίου, του οποίου η χώρα ευδόκησε ο Θεός ώστε να ευφορήσει και να καρπίσει, αυτό το ερώτημα απευθύνεται σε όλους μας κι αν αναζητήσουμε την αρχή του θα την βρούμε στην αρχή της Δημιουργίας, εκεί όπου ο Κύριος δημιούργησε τον σύμπαντα κόσμο, πανέμορφο, υπέροχο για να τον δώσει σε μας τους ανθρώπους έτσι ώστε να τον χαρούμε, να τον απολαύσουμε και να τον κυβερνήσουμε όχι να τον κατακτήσουμε, ούτε να τον κατέχουμε, αλλά τον έχουμε για να τον δημιουργήσουμε ακόμα καλύτερο και βλέπουμε στην πρώτη πτώση όπου ο Αδάμ και η Εύα μέσα σε αυτόν τον υπέροχο κόσμο απολαμβάνουν όλα τα αγαθά, κάποια στιγμή να στρέφουν το βλέμμα τους εγκαταλείποντας τον Θεό, την όραση του Θεού και να βλέπουν έναν καρπό απλό, ασήμαντο μέσα στον παράδεισο μέσα στους άπειρους καρπούς, μέσα στην ευφορία του παραδείσου, έναν μόνο καρπό τον οποίον θέλουν κι εκείνον να τον κατακτήσουν να τον κατέχουν, να τον κάνουν δικό τους και απλώνουν το χέρι τους απομακρυσμένοι πλέον από τον Θεό για να απολαύσουν αυτό τον καρπό που φαίνεται ηδύς αλλά φέρνει τελικά την πτώση, φέρνει την απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό, γιατί ακριβώς φέρει τη διάσπαση. Όταν θέλω να κατέχω, δημιουργώ αμέσως διάσπαση με τον αδελφό του, με τον Θεό μου, με τον ίδιο τον εαυτό του και γνωρίζουμε όλοι το αποτέλεσμα αυτής της διασπάσεως που ήταν η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον παράδεισο, η φθορά και ο θάνατος.

Έρχεται μια δεύτερη πτώση ευθύς αμέσως, όταν δίδει και πάλι ο Θεός την

ευκαιρία στον άνθρωπο να απολαύσει τους καρπούς της γης μέσα από το Πρωτευαγγέλιο και οι πρώτοι άνθρωποι ο Κάιν και ο Άβελ συμπεριφέρονται σε αυτή την κτίση με έναν διαφορετικό τρόπο.

Βλέπουμε τον Κάιν να κυριαρχεί και να αποκτά ιδιοκτησία, να ορίζει, να περιορίζει τη γη του, την οποία καλλιεργεί, για αυτό ακριβώς και όταν έρχεται η στιγμή της θυσίας δεν προσφέρει τα πρωτόλεια, δεν προσφέρει τα ωραιότερα και τα καλύτερα αλλά προσφέρει ως θυσία στον Θεό τα τυχαία. Γιατί; Γιατί δεν τα θεωρεί σαν καρπούς της γης ευλογημένους, που ανήκουν εις άπαντας, αλλά τους θεωρεί δικούς του καρπούς κι έτσι τους κρατά για τον εαυτό του. Ποια είναι η συνέπεια; Η συνέπεια είναι η διάσπαση και η διάσπαση τι φέρνει; Φέρνει το φθόνο κι ο φθόνος οδηγεί στον φόνο. Έτσι βιώνουμε για πρώτη φορά μέσα στην ανθρώπινη ιστορία το γεγονός του θανάτου του τραγικού μέσα από την αδελφοκτονία.

Ερχόμαστε στην τρίτη πτώση που είναι η προσωπική πτώση ενός εκάστου, την οποία βλέπουμε να βιώνει ο πλούσιος της Ευαγγελικής Περικοπής, του οποίου: «εὐφόρησεν ἡ χώρα». Όλη η χώρα. Όχι ένα χωράφι, αλλά ολόκληρη χώρα του ευφόρησε, έβγαλε υπερβολικούς καρπούς, έτσι ώστε να μπει μία σκέψη, ένας συλλογισμός που δεν τον άφηνε όλο το βράδυ να ησυχάσει. Και ποιος ήταν αυτός; Μήπως σκεφτόταν να δώσει αυτούς τους καρπούς στους φτωχούς που είχαν ανάγκη; Μήπως σκεπτόταν ότι ήταν παραπανίσιοι και δεν τους χρειαζόταν; Λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος, ότι η σκέψη του ήταν ακριβώς η ίδια με του πένητος, με του μη έχοντος. Η σκέψη του ήταν ίδια ακριβώς με αυτόν, ο οποίος δεν έχει να βάλει

στο τραπέζι το φαγητό για να φάγει. «τί ποιήσω;» ήτανε ο προβληματισμός του όλη τη νύχτα, Τι να κάνω, έτσι ώστε όλους αυτούς τους καρπούς που μου έδωκε ο Θεός, τι να τους κάνω έτσι ώστε να τους αποθηκεύσω για να μπορέσω να ζήσω εις έτη πολλά και κάνει δύο λάθη.

Το πρώτο, είναι το γεγονός ότι δεν αναγνωρίζει ότι αυτοί οι καρποί είναι δώρο του Θεού και ως δώρο του Θεού έπρεπε να το λάβει ως τάλαντο, λέει πάλι ο Ιερός Χρυσόστομος, ως τάλαντο για να το εκμεταλλευτεί, έτσι ώστε να καρπίσει η δικιά του η ψυχή και να αποκτήσει πλείονας καρπούς. Με ποιον τρόπο; Μέσα από την ελεημοσύνη, μέσα από τη φιλανθρωπία. Έπρεπε να σκεφτεί ότι θα μπορούσε να δώσει τους καρπούς αυτούς σε όλο τον κόσμο για να ευφρανθούν, να χαρούν κι εκείνοι και να απολαύσουν αυτά που στερούνταν. Αυτό ήταν το πρώτο λάθος και το δεύτερο λάθος ήταν ακριβώς ότι η σκέψη του απομακρύνθηκε από τα πραγματικά και οδηγήθηκε στα ποταπά, τα φθαρτά, στα ξένα για την ανθρώπινη ψυχή και μάλιστα το λάθος του προχωράει ακόμα πιο πολύ για να μιλήσει στην ψυχή του και τι να πει αφού βρήκε τη λύση να γκρεμίσει τις αποθήκες του και να χτίσει καινούργιες τι λέγει; «ψυχῇ μου· ψυχή, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου», μα η ψυχή όμως δεν τρώει, δε χορταίνει, δεν ευφραίνεται από τα υλικά αγαθά, το σώμα πρόσκαιρα απολαμβάνει αυτά, αλλά η ψυχή χρειάζεται άλλα αγαθά για να ευφρανθεί, άλλα αγαθά για να ανέλθει, άλλα αγαθά για να καρπίσει, άλλα αγαθά για να ζήσει αιώνια κι αυτά τα αγαθά είναι αυτά που μας προσφέρει ο ίδιος ο Κύριος μέσα από τις ευεργεσίες Του τις μεγάλες,

τις τρομερές, τις ανεπανάληπτες».

Από το κτητικό «μου» στο «εμείς»

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο κ. Παύλος ανέφερε:

«Σήμερα βρίσκομαι ανάμεσά σας με την κανονική άδεια του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, αλλά και με την πρόσκληση του πεφιλημένου, ηγαπημένου αδελφού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, να συμπροσεύχομαι μαζί σας μαζί με τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ταλαντίου εδώ στην υπέροχη πόλη της Αταλάντης.
Δεν είναι ευδοκία Θεού μεγάλη, το γεγονός ότι έχουμε ανάμεσα μας την εφέστια εικόνα των Αγίων Αναργύρων ενθυμούμενοι εκείνο το συγκλονιστικό θαύμα της παρέμβασης του Θεού 105 χρόνια πριν, όταν η χάρις τους ηυδόκησε ώστε να παύσει η **νόσος της γρίπης**, να παύσει ο θάνατος και να συνεχίσει η κοινότητα να ζει ευλογημένα και όμορφα. Δεν είναι ευλογία το γεγονός. ότι βρισκόμαστε σήμερα εδώ και συμπροσευχόμαστε όλοι μαζί παρακαλώντας τον Τρισάγιο Θεό να μας ευλογεί και να καρπίζει, να κάνει ευκράτους τους αέρας και να καρπίζει τα γεννήματα της γης αλλά κυρίως να καρπίζει την ψυχή μας, να την κάνει η καρποφόρα έτσι ώστε να προχωρούμε στη ζωή μας.

Προσέξτε και ένα άλλο σημείο, ένα μεγάλο λάθος του ανθρώπου αυτό της Ευαγγελικής Περικοπής. Σε όλα τα κείμενα βάζει **το κτητικό «μου»**, «τα κτήματα μου, οι καρποί μου, τα γεννήματα μου, η καρδιά μου». Τα πάντα είναι δικά του, δεν ανήκουν σε κανέναν άλλον. Άλλος Κάιν αυτός, έτσι ώστε να χωρίσει τον εαυτό του από τους άλλους ανθρώπους. Ποιος μας ενώνει όμως; Ποιος μας φέρνει ώστε να καταλάβουμε ότι τίποτα δεν είναι δικό μας, αλλά τα πάντα ανήκουν κάπου αλλού; Αυτός που σήμερα εδώ μυσταγωγικά θέλουμε να τον συναντήσουμε, για να κοινωνήσουμε μαζί του: «Ο Κύριος μας και ο Θεός μας».

Ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός είναι αυτός που εξαφανίζει το δικό μου και το δικό σου και **φέρνει σε όλους μας το «εμείς»** έτσι ώστε όλοι μαζί να πορευθούμε.

Που πρέπει να βρίσκονται οι δικές μας οι αποθήκες; Ας το σκεφτούμε κι αυτό λιγάκι. Οι δικές μας οι αποθήκες δεν πρέπει να βρίσκονται εδώ όπου καταστρέφονται και εξαφανίζονται αλλά βρίσκονται «εν ουρανώ» και καρπίζουν με την ευφροσύνη που αποκτά ο άνθρωπος κοντά στον Θεό. Με την αγάπη, που δίδει πρώτος ο Θεός αλλά και πρέπει εμείς ο καθένας να μοιραστούμε με τους αδελφούς μας. Λέγει χαρακτηριστικά ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Έφαγες μέχρι κορεσμού; Σκέψου τους πεινασμένους. Ξεδίψασες τη δίψα σου; Σκέψου αυτούς που σήμερα δεν έχουν νερό να πιούν. Ζεστάθηκες το βράδυ; Θυμήσου

όλους εκείνους που είναι ανέστιοι. Ζεις μέσα σε ένα πλούσιο σπίτι; Κάλεσε τους αστέγους και φιλοξένησέ τους έστω και μια μέρα. Ζεις ευτυχισμένος; Σε μια γιορτή προσπάθησε να κάνεις και τους ανθρώπους που βρίσκονται δίπλα σου ευτυχισμένους. Ίσως αυτό το τελευταίο είναι και το πιο σημαντικό».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Θεσπιών κ. Παύλος σημείωσε:

«Σεβασμιώτατε. Η δική σας φιλάδελφος αγάπη οδήγησε σήμερα τα βήματά μας μετά του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ταλαντίου κ, Επιφανίου εδώ, ενώπιον της εικόνος των Αγίων Αναργύρων και μας χάρισε την τιμή και την ευλογία να συμπροσευχηθούμε, να συλειτουργηθούμε και σήμερα να κηρύξω το λόγο του Θεού. Με πολλή ευγνωμοσύνη σας ευχαριστώ παρακαλώντας σας να μου επιτρέψετε ενώπιον του ευαγούς κλήρου και του ευσεβούς λαού, να καταθέσω τον σεβασμό μου και την άπειρη αγάπη προς το πρόσωπό σας. Μας παραδειγματίζει ο ιερός ζήλος σας, το ακατάπαυστο της κινήσεως για τη διακονία του ανθρώπου, τη διακονία αυτή που «ψυχή τε και σώματι» κάθε μέρα δίδετε. Η δύναμή σας και η παρουσία σας, η ευλογία σας ενδυναμώνει και όλους εμάς. Προσευχόμαστε στον Άγιο Θεό ώστε έτη πολλά να προσφέρει σε εσάς για να διακονείτε τον λαό του Θεού πάντοτε μετά φόβου, πίστεως και αγάπης».

Η ομιλία του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, προ της ενάρξεως της Ιεράς Λιτανείας, προσεφώνησε τους Αγίους Αρχιερείς τονίζοντας χαρακτηριστικά τους δεσμούς που τους συνδέει, καθώς ο μεν άγιος Ταλαντίου φέρει τον τίτλο της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ιστορικής Επισκοπής Ταλαντίου, στην έδρα της οποίας πραγματοποιήθηκε σήμερα η εορτή, ο δε άγιος Θεσπιών φέρει τον τίτλο που έφερε και ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος προ της εκλογής του στην τοπική Εκκλησία της Φθιώτιδος.

Επίσης, ο κ. Συμεών παρουσίασε τον νέο Προϊστάμενο του Ιερού Μητροπολτιικού Ναού των Αγίων Θεοδώρων Αταλάντης, Αρχιμ. π. Δημήτριο Ζελιαναίο, ο οποίος είναι και ο Διευθυντής του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος. Επίσης, ο κ. Συμεών τίμησε για την υπερσαρακονταετή προσφορά του στην Αταλάντη και γενικότερα στην Λοκρίδα τον άχρι του νυν προϊστάμενο του Ναού, Πρωτ. π. Δημήτριο Βούλγαρη, ο οποίος θα συνεχίσει κανονικά τα εφημεριακά του καθήκοντα πλησίον του νέου προϊσταμένου. Τέλος, ο κ. Συμεών ευχαρίστησε και τον Αρχιμ. π. Δαμασκηνό Λάμπρου για τις μέχρι τώρα εξαιρετικές ιερατικές του υπηρεσίες στον Ναό.

Τέλος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ταλαντίου κ. Επιφάνιος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Μακαριώτατο κ.κ. Ιερώνυμο, που του έδωσε τον τίτλο μιας τόσο ιστορικής και σπουδαίας Επισκοπής και αναφέρθηκε με λόγους εγκωμιαστικού τόσο για την περιώνυμη πόλη της Αταλάντης όσο και για τον καλό

φίλο, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιωτιδος κ. Συμεών.

Λιτανεία της Ιεράς Εικόνος των Αγίων Αναργύρων

Ακολούθησε η πάνδημη πολυαρχιερατική Ιερά Λιτανεία της Ιεράς Εικόνος των Αγίων Αναργύρων, η οποία για 105η φορά φιλοξενείται στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Θεοδώρων, εις ανάμνησιν της Ιεράς εκείνης Λιτανείας του έτους 1918, δια της οποίας εσώθησαν οι κάτοικοι της πόλεως από την φονική γρίπη.

Την Ιερά Λιτανεία συνόδευσε η Δημοτική Φιλαρμονική του Δήμου Λοκρών, νέοι και νέες της πόλεως, μέλη των Πολιτιστικών Συλλόγων, σύσσωμος ο Ιερός Κλήρος, καθώς και οι άρχοντες και πανδήμως ο πιστός λαός. Μετά το πέρας της Ιεράς Λιτανείας οι άγιοι Αρχιερείς επισκέφτηκαν προσκυνηματικώς τις γυναικείες Ιερές Μονές Αγίων Αναργύρων Αταλάντης και Μεταμορφώσεως Σωτήρος Λιβανατών.

Το απόγευμα στις 16:00 μ.μ. θα τελεσθούν από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών, τη συμμετοχή των ως άνω Αγίων Αρχιερέων, τα εγκαίνια του πρώτου περιφερειακού Κέντρου Επισκοπικής και Εκκλησιαστικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος στην επαρχιακή οδό Αταλάντης – Λιβανατών.